

Figan

– GürhanGürses · 08 Ağustos 2012

Yere düşen ekmek parçasını aldı 3 kere öptü 3 kere alınına değdirdi ve yüksekçe bir yere bıraktı. Ekmek nimetin ta kendisidir ve her türlü saygıyı hak ediyor dedi.

Ayaklar altında olması reva değil, başüstüne de olması sezadır diye düşündü.

O sırada Figan aklına geldi.

Onu da yere düşen ekmek gibi 3 kere öpüp 3 kere alanına değdirip kutsallaştırabilirdi, yapamamıştı.

Kolay olanı seçmişti ve "Seni terk ediyorum" diyen Figan'ı vurmuştu.

Güya töre uğruna vurmuştu.

Töresi batsın diyordu bugün!

Ekmek parçasını yerden alıp öpüp başına koyan bir toplum kadına neden önem vermezdi. Ekmek kırıntısı kadar dahi kutsallığı ve saygıyı hak etmiyor muydu kadın?

Gözleri fal taşı gibi açıldı yine. Mahpuslukta her gün ölmüştü. Figan kötürüm kalmıştı. Asıl onun duyguları kötürüm olmuştu. Güdük sancılar rahatsız ediyordu boyuna. Onu galeyana getirenler işinde gücündeydi. Yuvası bozulan hayalleri yıkılan kendisiydi.

Azat edebilirdi Figan'ı. Seviyordu vurması icap etmezdi. Bugün daha iyi düşünebiliyordu ve daha sağlıklı kararlar alıp verebiliyordu. Ya o karanlıktaki baykuş saltanatlığı yok mu? Aklına geldikçe içi kanıyordu, kalbi yanıyordu, başı ağrıyordu.

Sevdiğine delil olsun diye "Gidebilirsin" diyebilirdi. Asıl erkeklik buydu, zorla güzellik olmazdı. Ama o yapamamıştı bunu, erkeklik gururuna yedirememişti. Çekmişti tabancasını vurmuştu Figan'ı. Nasıl gider bir kadın, nasıl terk eder kocasını? Hem giderse kendisi müsaade etse bile töre müsaade etmezdi. Elalem ne derdi sonra? Ah odunluk kafa, ah cehennemlik beden? Yan da yan, kavrul da kavrul, kayna da kayna habire!

Figan gidememişti. Bir daha gidemeyecekti. Değer miydi buna?

Biri bedeneni ömür boyu yatalak olmuştu diğeri ruhen ömür boyu yatalak.

Ah töre!

"Bizde böyle olur, töremizdir." demişti.

Nişanlısından ayrılan ölür.

Başkasına bakan yanar.

Saygı göstermeyen biter.

Sevmeyen gider.

Kadınsan kayıtsız şartsız baş egeceksin. Erine uyacaksın. Onu utandırmayacaksın mahcup etmeyeceksin üzmeyeceksin. O seni dövebilir, aldatabilir, üzebilir. Küfredebilir, üstüne başına bir şey almayabilir lakin sen ona itaat edeceksin. Bu töredir. Töre bir kere hüküm verdi mi mutlaka o hüküm uygulanır. Çaresi yok, töreye uyulur.

Beynine balyozla vurdular sanki
Biber gazı sıkılmış gibi oldu.
Gözleri yandı.
Soluğu kesildi.
Düşünürken Figan aklına geldi. Gözleri doldu.
"Elimde olsa da zamanı ters yüz edebilsem." diye içinden geçirdi.
"Günahlarımı tek tek silebilsem.
Hatalarımı yek yek düzeltebilsem." dedi.
"Figanı baş tacı yapıp ömrümün sonuna kadar el bebek gül bebek yaşatabilsem.
Ah kalın kafam akılsız başım." diye dövündü yine.
"Ben ne yapmışım, affet beni Allah'ım affet!"

Kadın olduğu için ona yapmış olduğu eziyetler aklına geldi.
Onu tabancayla yaralayıp yatağa mahkûm ettiği an aklına geldi.
Körkütük bir aşktan kötürüm bir hale nasıl geldi Figan!
Kötürüm bir kadın ve öncesi kördüğüm olmuş bir aşk.
İçindeki figan kalbini yaralıyordu adamın.
Kulaklarını sağır eden bir "Yapma sakın!" sözü. Figan'ın çaresiz bakışı. Bugün içini yakışı bu bakışlarıdır Figan'ın.
İstiraplı ve sesli bir şekilde ağlayan inleyen demekti Figan. Kaderini yaşıyor bugün Figan, inleyerek, ağlayarak, sızlayarak.
Adamın kaderi olmuştu figan, Figan'a yapmış olduğu eziyet, vermiş olduğu sıkıntı bugün ona hayatı zehir ediyordu. Utanıyordu adam, sıkılıyordu, pişmandı lakin rahat olamıyordu yine. Özür dilemişti yalvarmıştı Figan'a affetmesi için. Figan yüzüne bakmamıştı ama "Allah seni affetsin." demişti.
"Benim bir günahım yoktu. Benim bir suçum yoktu." diyebilmişti zorla...
"İnsan sevdiğine kıyar mı?
İnsan sevdiğine kıyar mı?" diyebilmişti gözü yaşlı bir şekilde.

Görücü usulüyle evlenmişti, töre gereği vurmuştu.
Güya töre uğrunaydı.
Töresi bataydı.
Yere düşen ekmeği aldı 3 kere öptü 3 kere alnına götürdü ve yüksek bir yere bıraktı. Figan'ı hayal ediyordu. Ekmeği öperken ,alnına götürürken ve yüksek bir yere bırakırken Figan'ı düşünüyordu.